

tejsch posnacj psched twojim nebeskim Wotzom: Schtuż pač tebe saprje psched tymi Čłowekami, teho chzesch ty tejsch saprjecj psched twojim nebeskim Wotzom. A dyrbjat ja tajkeho Posnacjja dla, po twojej Wohli njeschtó cjerpicj a subicj, da sposchej mi Čerpliwosz a Wobstajnosz, so bych twoju Wjernosz, hacj do Ssmercijje posnat, da budjesch ty, o Kneze teje Wjernoszje samne wjecinje wojovacj. Haj moj Kneze! wono nenastupa jeno to, ale to wjeczne Živenje, a neje k Žortowanju s Bojskimi Wjezami teje Wjery. O Kneze! ty Kralo teje Wjernoszje, sakwječj we mni prawi Lubosz ktej Wjernoszi, a sdžerž me we twojej Wjernoszi, twoje Skłowo je ta Wjernosz, so bych twoje Meno posnat, kaiž swjaty Jan, a icje nesaprjel, jako swjaty Pjeter, so neby me ani Musa a Žakost, ani God, ani Mahota, ani Wuzitk, ani Schkoda, ani Česz, ani Haniba, ani Mecj, ani Wohen wot twojego Wjernoszje dželito. Ktemu chzemj hebi njetko Boju Pomoz wuproszycj we jenym naternim Wotze naschu a Krylischu.

Szenje na schtworthu Nedželu Adventa, pola Jana na 1. Stawi.

Nto je to Sswjetjenje Janowe, jakcži Židži poſlachu s Jerusalema Mjescznikow a Levitow, so bych u jeho woprascheli: Schtu ſy th? A won posna a nesaprje, a won posna: Ja nejšym Krystus. A woni wopraschachu jeho: Schto da? Ssy th Helias? A won džesche: Ja nejšym. Ssy th Propheta? A won wotmolwi: Nie. Duž džiachu woni fijemu: Schtuba da ſy th? so my Wotmolwenje damy tym, fotſi nas poſtali ſu. Schtuba prajisch th ſam wot ſebe? Won džesche: Ja ſym Prjedarski eoß we Pustzini, poſchihottujcze Vucj teho Knesa, jakcž Propheta Jesaias prajit je. A cži, kiz poſlani bjechu, bjechu wot Pharisieſkich. A praschachu jeho, a džiachu: Cžohodla da chejisch th, dyž nejšym Krystus, aniz Helias, aniz Propheta? Jan wotmolwi jim a džesche: Ja cheju s Bodu, ale won je ſredža bes was stupit, fotrehož wy nesnaſecze. Ton je, kiz pomni poſhindž budže, fotryž predy me byl je, fotrehož Cžrijowe Remeschki ja nejšym dostoju roſwiaſacj. To ſo ſta we Bethabara, tamu stronu Jordana, džejž Jan chejische.

To je teſſch jene wot thch rjannych a kraſnych Evangelionow wot teho najwoſebniſcheho Artikela naſheje Wjery, džejž nebudje wuejene wot džebacj Raskijow, aby ſchto my cžinicj dýrbimy, ale wot jenej woſchej Wjezhy, menujž ſchto Krystus je, a ſchto je cžinti. Poſchetož Jan jeho tak woſoko kvali, so hacj won runje jene jara ſw. Živenje wedžische, tolla